

Betænkningen. Jeg skal herom sige, at fiskerikyndige mene, at det er et ørkesløst Foretagende at beskæftige sig med. Aarhusbugten er ikke noget Indvand, men maa snarere regnes for aabent Hav, og det vil ikke være til nogen praktisk Nytte at skride til en saadan Foranstaltning.

Bevillingen til Fiskerhøjskolen i Kerteminde har man ønsket at gøre eenaarig ved simpelthen at stryge Bestemmelsen om, at den skal gælde i 2 Aar, og det skal jeg ikke have noget imod, i Særdeleshed da dette Ændringsforslag, saa vidt jeg kan se, er begrundet ved, at man forventer, at Højskolen til næste Aar er i Stand til at gaa ind under Kultusministeriet, og naar det er Forventningen, er Hensigten jo den allerbedste. Jeg kan derfor ikke have noget imod, at dette, som efter mit Forslag skulde være første Del af en toaarig Bevilling, bliver til en eenaarig.

Spørgsmaalet om Renten af de Beløb, der udlaanes i Henhold til § 27 som rentebærende Udlaan til Hedekommuner, har været Genstand for Samraad, men er ikke omtalt videre her. Det er et Spørgsmaal, som vi kunne drøfte ogsaa mellem anden og tredje Behandling. Det hænger sammen med en Række andre forholdsvist ligeartede Sager, som ikke ere særlig landbrugsministerielle. I denne Forbindelse skal jeg nævne det Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem fra Skjoldlev (Johannes Pedersen) berørte nu nylig, og som særlig er omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, nemlig Spørgsmaalet om Laan til Grundforbedring af Husmandslodder. Dette Øjemed kan man have al mulig Sympati for, men jeg tror, at man maa være enig om, at for Tiden gaar det ikke an at udvide Statens Udlaansvirksomhed, og det er et Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning ogsaa i finansiel Henseende, at det maa være Genstand for en omhyggelig Overvejelse, inden man gaar dertil.

Saa er der et Par Spørgsmaal, der efter deres Natur kunne kaldes mere almindelige. Det er Spørgsmaalet om Administrationen af Bevillingerne til Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder og Rejseunderstøttelser til Husmænd. Jeg kan godt henholde mig til, hvad Ordføreren i saa Henseende har sagt, og gentage, hvad jeg selv sagde ved første Behandling af Finansloven. Naar Lovgivningsmagten i Fjor ved en Anmærkning bemyndigede Landbrugsministeren til at lade Husmandsforeningerne administrere disse Bevillinger, var det ud fra Forudsætningen om, at Be-

villingen kom Husmændene til gode uden Hensyn til, om de vare Medlemmer af en Landbo- eller en Husmandsforening eller overhovedet ikke vare Medlem af nogen Forening. Dette var, er og skal fremdeles være Forudsætningen. Den Maade, hvorpaa man er gaaet frem det ene Aar, hvor Husmandsforeningerne have haft Bevillingen at administrere, og som den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) omtalte, viser, at man ikke har haft den fulde Forstaaelse af, hvad der er Bevillingens Forudsætning, men jeg nærer ingen Tvivl om, at dette nok vil rette sig. Det, der er sket, er ikke tilfredsstillende, men dermed er ikke sagt, at det ikke kan blive tilfredsstillende. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde om denne Sag, at der har været ført lange Kampe om, hvem der skulde have Administrationen af disse Bevillinger. Jeg ønsker overfor Sagen i sin Almindelighed at sige, at Administrationen af disse Bevillinger er ikke og skal ikke være et Honor- eller Magtspørgsmaal. Det er Statens Penge, her er Tale om, ikke Landbo- eller Husmandsforeningers Penge, det er en Bevilling, som Lovgivningsmagten stiller til Disposition for Landbrugsministeriet, der skal forvalte den efter dens Forudsætning. Dens Forudsætning er, at de Husmænd trindt omkring i Landet, som ved den Maade, hvorpaa de bearbejde deres Jord og bygge deres Hjem, fortjene Opmuntring og Paaskønnelse i størst Grad, skulle vinde denne Paaskønnelse ved Udnyttningen af denne Bevilling. Det er Landbrugsministeriets Pligt at paase dette, men Ministeriet kan ikke sætte sig i Forhold til den enkelte Husmand, det maa have et Mellemed. Tidligere mødte Landboforeningerne som det nødvendige Mellemed her, og jeg tør vel nok sige, at de have administreret Bevillingen godt. Senere gik Administrationen over til en Kombination af Landboforeninger og Husmandsforeninger, og nu i Fjor mente man, at man kunde overlade den alene til Husmandsforeningerne. Men fordi Administrationen er gaaet over til Husmandsforeningerne, maa Hovedsynspunktet for denne Sag ikke holdes mindre i Hævd: at det er en Statsbevilling, som er beregnet paa at være en Opmuntring og Paaskønnelse for den Husmand, som i særlig Grad gør sig fortjent til en saadan Paaskønnelse, og det uden Hensyn til, om han bor i Vestjylland eller Sorø Amt, uden Hensyn til, om han er Medlem af en Landboforening eller ikke, er Medlem af nogen Forening overhovedet, altsaa heller ikke